

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Dušana Schinzela a soudců Mgr. Hany Střítecké a Mgr. Zory Telecké ve věci péče soudu o

nezletilého: **T. R.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený opatrovníkem městem Šlapanice

dítě matky: **J. R.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupená advokátkou Mgr. Petrou Hrachy
sídlem Cihlářská 643/19, 602 00 Brno

a otce: **T. R.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Zemanem
sídlem Kotlářská 989/51a, 602 00 Brno

o péči rodičů o jmění nezletilého dítěte,

o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov (dále jen „soud prvního stupně“) ze dne 31. 3. 2021, č. j. P 239/2014-1293,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I. a II. **mění** takto:

Matka je povinna doručovat otci měsíční výpisy z účtu č. XXXXX/XXXXX, vedeného u XXXXX, počínaje výpisem z účtu za srpen roku 2021, a to vždy do posledního dne měsíce následujícího po měsíci, jehož se příslušný výpis z účtu týká.

Návrh otce, aby mu matka byla povinna doručit měsíční výpisy z účtu č. XXXXX/XXXXX, vedeného u XXXXX, za období od 31. 8. 2020 do 31. 7. 2021 se zamítá.

II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III. mění takto:

Návrh otce, aby matce byla uložena povinnost předložit mu vyúčtování výživného s uvedením mimořádných výdajů nezletilého a jak bylo naloženo s nespotřebovaným výživným, a to ode dne 9. 12. 2020 a dále do budoucna, se zamítá.

Řízení o návrhu otce, aby matce byla uložena povinnost předložit mu vyúčtování výživného s uvedením mimořádných výdajů nezletilého a jak bylo naloženo s nespotřebovaným výživným za období od 16. 1. 2020 do 8. 12. 2020, se zastavuje.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem soud prvního stupně rozhodl tak, že matce uložil povinnost sdělit otcí údaje ohledně úplného výpisu z účtu č. XXXXX/XXXXX vedeného XXXXX za dobu od 1. 9. 2020 do 31. 12. 2020 do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí (výrok I.), matce uložil povinnost sdělit otcí údaje ohledně úplného výpisu z účtu č. XXXXX/XXXXX vedeného XXXXX za dobu od 1. 1. 2021 do budoucna, s účinky vykonatelnosti dnem doručení písemného vyhotovení rozhodnutí tak, že údaje za jednotlivé měsíce budou sděleny vždy do 10. dne měsíce následujícího po uplynutí každých po sobě jdoucích 6 měsíců od ledna 2021, alternativně je matka povinna otcí zajistit přístup k účtu č. XXXXX/XXXXX vedenému XXXXX do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí (výrok II.), matce uložil povinnost sdělit otcí údaje ohledně nakládání s nespotřebovaným výživným pro nezletilého T., placeným otcem nezletilého T., a o hrazení mimořádných výdajů nezletilého T. z výživného pro nezletilého placeného otcem, a to vždy do 10. dne měsíce následujícího po uplynutí každých po sobě jdoucích 6 měsíců od ledna 2021, za dobu od 1. 1. 2021 do budoucna s vykonatelností dnem doručení písemného vyhotovení rozhodnutí (výrok III.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).
2. Takto soud prvního stupně rozhodl o návrhu otce ze dne 14. 2. 2020 (č. l. 1100), v upřesňujícím znění ze dne 9. 12. 2020 (č. l. 1262). Otec se, v návaznosti rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 12. 2. 2010, č. j. 23 Nc 81/2009-71, v němž se zavázal platit výživné pro nezletilého ve výši 20 000 Kč měsíčně k rukám matky a ve výši 10 000 Kč měsíčně na spořicí účet, v tomto řízení domáhal, aby s ohledem jeho na pochybnosti o spotřebovávání výživného ve prospěch nezletilého byla matce uložena povinnost: a) předložit otcí měsíční výpisy z účtu č. XXXXX/XXXXX, vedeného u XXXXX, počínaje 31. 8. 2020 a dále do budoucna vždy k poslednímu kalendářnímu dni v měsíci, b) předložit otcí vyúčtování výživného s uvedením mimořádných výdajů nezletilého a jak bylo naloženo s nespotřebovaným výživným, a to od 16. 1. 2020 a dále do budoucna jednou za tři měsíce.
3. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že otec uhradil dlužné výživné pro nezletilého (jeho spořicí složku) ve výši 506 000 Kč na účet u XXXXX Dluh otcí vznikl na základě rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 12. 2. 2010, č. j. 23 Nc 81/2009-71, který určuje spořicí složku výživného pro nezletilého na částku 10 000 Kč měsíčně. Ze zmíněné částky 506 000 Kč matka vynaložila částku 39 541 Kč na nákup počítače pro nezletilého a částku 42 854 Kč na nákup nábytku do pokoje nezletilého. Zbylou částku matka uložila na spořicí účet č. XXXXX/XXXXX vedený na jméno nezletilého u XXXXX, a v současné době se na tomto účtu nachází částka 424 977 Kč. Pokud jde o běžné výživné ve výši 20 000 Kč měsíčně, otec jej platí k rukám matky na účet u Komerční banky, a.s., matka s výživným ve prospěch nezletilého disponuje a nezletilý je matkou o nakládání s výživným informován. Po právní stránce dospěl soud prvního stupně k závěru, že jsou dány důvody pro sdělování informací matkou vůči otcí a rozhodl o její informační povinnosti za použití

analogie zákona k informační povinnosti rodiče ohledně nespotřebovaného výživného pro nezletilé dítě a hrazení mimořádných výdajů ve prospěch nezletilého. Jedná se o právní poměr mezi členy rodiny a výživné má majetkovou povahu (§ 495 zákona č. 89/2012 Sb. – dále jen „o. z.“). Otec platí běžné výživné podle rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 12. 2. 2010, č. j. 23 Nc 81/2009-71, ve výši 20 000 Kč měsíčně k rukám matky a jelikož jde o poměrně vysokou částku, která není spotřebována nezletilým (matka uvedla, že nezletilému platí výživné 9 100 Kč měsíčně), je otec oprávněn být informován o nakládání s běžným výživným. Soud prvního stupně nevyčítá matce nedbalé hospodaření s výživným ve prospěch nezletilého a věří, že komunikace rodičů do budoucna bude v zájmu nezletilého i rodičů zlepšena. Uzavřel, že otec je oprávněn být informován jak o pohybu na spořicímu účtu u XXXXX, tak o mimořádných výdajích placených matkou nezletilému a nakládání s nespotřebovaným běžným výživným, když tato povinnost matku nijak zbytečně nezatěžuje a je naplněn princip přiměřenosti okolnostem projednávané věci (princip proporcionality). O náhradě nákladů řízení soud prvního stupně rozhodl podle § 23 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), a vyslovil též předběžnou vykonatelnost rozsudku podle § 162 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“).

4. Proti rozsudku soudu prvního stupně podala matka odvolání. V něm namítala, že soud prvního stupně naprosto flagrantně porušuje základní ústavní práva, základní principy právního státu a ústavní právo matky na spravedlivý proces tím, že v rozporu se zákonem stanovil předběžnou vykonatelnost rozsudku. Matka hospodář s výživným řádně, toto ostatně uznává i soud prvního stupně a vyjádřil se tak i opatrovník. Otcem požadované výpisy z účtu u XXXXX za dobu od září do prosince roku 2020 již byly obsahem spisu, matka zaslala otcí výpisy z účtu i za další období a nemá problém tak činit i do budoucna. Rozhodnutí považuje za nezákonné a v rozporu s ústavním pořádkem a Listinou základních práv a svobod, neboť matce žádný předpis neukládá povinnost vyúčtovávat běžné výživné otcí, navíc běžné výživné ani není jměním dítěte. Postup soudu prvního stupně považuje za diskriminační a bez opory v zákoně, který povinnost vyúčtovat výživné nestanovuje, a tuto povinnost nelze matce uložit ani analogicky podle § 495 o. z. Charakter jmění dítěte může mít pouze spořicí složka výživného uložená na spořicímu účtu nezletilého, nikoliv však běžné výživné. Matce není známo, jaký zájem nezletilého soud prvního stupně sleduje, neboť otec je o všech mimořádných výdajích matkou informován, což se jasně podává z jeho účastnické výpovědi, kdy de facto všechny mimořádné výdaje na nezletilého vyjmenoval. Nezletilý je matkou řádně informován o nakládání s výživným s přihlédnutím k jeho věku, a nelze proto pochopit, proč má matka otcí pravidelně vykazovat nakládání s běžným výživným, když o řádnosti jejího hospodaření s ním není pochyb. Vyúčtovávání výživného povede jen k eskalaci konfliktů mezi rodiči, kdy matka očekává, že bude otcem konfrontována s jakýmkoliv uvedeným výdajem, otec bude danou informaci považovat za nedostatečnou apod., což mimo jiné vyplývá i z jeho původního požadavku, kdy se domáhal poskytnutí informací již od roku 2012. Nelze souhlasit ani s tím, že by povinnosti uložené soudem prvního stupně matce tuto nijak nadměrně nezatěžovaly, neboť aby mohla vyčíslit nespotřebované výživné, musela by napřed vyúčtovat běžné výživné, čímž soud matku nutí vést oddělené „účetnictví“ ve vztahu k nezletilému. Matka musela více než 6 let hájit zájmy svého syna v předchozím řízení o návrhu otce na snížení výživného a poté, co otec se svým požadavkem neuspěl, bombarduje matku svými požadavky na vyúčtování za období sedmi let. Matka navrhla, aby byl napadený rozsudek soudu prvního stupně změněn tak, že se návrh otce zamítá.
5. Otec ve vyjádření k odvolání uvedl, že považuje matčino odvolání za nedůvodné a navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.
6. Opatrovník ve vyjádření k odvolání uvedl, že rodiče by se měli sejít na mediačním setkání za účelem odstranění konfliktů při hospodaření matky s výživným nezletilého. Nezletilý má představu o tom, za co matka výživné vynakládá a je informován o hospodaření matky. Opatrovník souhlasil s tím, aby matka zaslala otcí výpisy ze spořicího účtu nezletilého.

7. Odvolací soud (§ 10 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), že směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 a contrario o. s. ř.), a že bylo podáno včas (§ 204 o. s. ř.), v souladu s § 28 z. ř. s. přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, řízení jeho vydání předcházející, správnost skutkových zjištění a jejich právního posouzení, nařídil k projednání odvolání jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro změnu rozsudku soudu prvního stupně.
8. Podle § 896 odst. 1 o. z., rodiče mají povinnost a právo pečovat o jmění dítěte, především je jako řádní hospodáři spravovat. S peněžními prostředky, o kterých lze předpokládat, že nebudou zapotřebí k úhradě výdajů souvisejících s majetkem dítěte, musí bezpečně nakládat.
9. Podle § 897 o. z., nedohodnou-li se rodiče o podstatných věcech při péči o jmění dítěte, rozhodne na návrh rodiče soud.
10. Předmětem řízení byly dva, relativně samostatné, návrhy otce, oba směřující k věci péče matky o jmění nezletilého. Původní návrh ze dne 14. 2. 2020 (č. l. 1100) považuje odvolací soud za neurčitý a za řádný považuje až návrh ze dne 9. 12. 2020 (č. l. 1262). Takto se otec domáhal, aby matce byla uložena povinnost:
 - a) předložit otci měsíční výpisy z účtu č. XXXXX/XXXXX, vedeného u XXXXX počínaje 31. 8. 2020 a dále do budoucna vždy k poslednímu kalendářnímu dni v měsíci,
 - b) předložit otci vyúčtování výživného s uvedením mimořádných výdajů nezletilého a jak bylo naloženo s nespotřebovaným výživným, a to od 16. 1. 2020 a dále do budoucna jednou za tři měsíce.
11. Toto řízení, jež bylo možné zahájit jen na návrh jednoho z rodičů (zde otce), má svůj hmotněprávní základ v ustanoveních § 896 a § 897 o. z., upravujících péči rodičů o jmění dítěte a jeho správu. Výživné pro nezletilého placené otcem, a to jak běžné výživné, tak jeho spořicí složku, je třeba považovat za součást jmění nezletilého (srov. shodně usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 1. 2012, sp. zn. III. ÚS 3771/11, a ze dne 3. 3. 2020, sp. zn. I. ÚS 2508/19). Po procesní stránce jde o řízení ve věci péče soudu o nezletilé, byť v ustanovení § 466 z. ř. s. výslovně nevyjmenované (viz použité slovo „zejména“ v návěti uvedeného ustanovení). V tomto směru odvolací soud poněkud koriguje posouzení procesního charakteru tohoto řízení, jež uvedl ve svém v předchozím zrušujícím usnesení ze dne 3. 3. 2021, č. j. 13 Co 46/2021-1289.
12. Pokud jde o skutkovou stránku věci, soud prvního stupně zjistil skutkový stav věci v rozsahu dostatečném pro rozhodnutí odvolacího soudu, který na skutková zjištění soudu prvního stupně odkazuje. Pokud však jde o právní závěry soudu prvního stupně, s nimi se odvolací soud nemohl ztotožnit, neboť jsou zčásti nepřesné (ohledně požadovaných výpisů z účtu, kdy soud nerozhodl o návrhu otce v tom znění, jak jej otec formuloval) a zčásti nesprávné (ohledně požadovaného vyúčtování výživného s uvedením mimořádných výdajů nezletilého a jak bylo naloženo s nespotřebovaným výživným).
13. Z již zmíněného usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3771/11 plyne, že je právem nepečujícího rodiče požadovat vyúčtování toho, jak je s výživným, pokud jde o tvorbu úspor pro děti, nakládáno s tím, že pokud by byly zjištěny skutečnosti svědčící pro závěr, že pečující rodič jmění dětí řádně nespravuje, lze činit konkrétní opatření. Ze zmíněného usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2508/19 dále vyplývá, že při kvalifikovaných pochybnostech o úrovni správy jmění dítěte prováděné pečujícím rodičem, tj. budou-li zjištěny dostatečně závažné okolnosti zpochybňující tvrzení pečujícího rodiče, nelze nepečujícímu rodiči upřít právo na vyúčtování hospodaření s výživným, když i výživné je součástí jmění dítěte, které rodiče spravují s péčí řádného hospodáře ve smyslu § 896 o. z.
14. K požadavku otce na výpisy z účtu č. XXXXX/XXXXX vedeného u XXXXX:

15. Bylo zjištěno, že otec dlužil na spořicí složce výživného pro nezletilého částku 506 000 Kč, kterou zaplatil dne 25. 1. 2020, tj. záhy po skončení předchozího řízení o jeho (nakonec neúspěšném) návrhu na snížení výživného, na účet matky u XXXXX Částka 506 000 Kč byla dlužným výživným, stanoveným otci rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 12. 2. 2010, č. j. 23 Nc 81/2009-71. Z částky 506 000 Kč matka použila část peněz na nákup počítače a vybavení pokoje pro nezletilého a zbylé finanční prostředky převedla na nově zřízený spořicí účet č. XXXXX/XXXXX vedený na jméno nezletilého u XXXXX Tento převod matka odůvodnila tím, že účet u XXXXX, je jejím účtem, a ona nechtěla, aby do něj otec nahlížel. Na spořicím účtu č. XXXXX/XXXXX u XXXXX, se v současné době nachází částka 424 977 Kč, jež tedy pochází z dříve uhrazeného dlužného výživného otce (jeho spořicí složky) ve výši 506 000 Kč. U jednání odvolacího soudu bylo nesporné, že matka otci doručila měsíční výpisy z účtu u XXXXX, za období od 13. 8. 2020 (den zřízení účtu) do 31. 7. 2021. Matka u jednání odvolacího soudu projevila ochotu uzavřít s otcem dohodu o zaslání výpisů z účtu i do budoucna, ovšem jen za předpokladu, že otec po ní nebude požadovat vyúčtování nakládání s běžným výživným. Otec však na požadavku předkládání vyúčtování výživného setrval, a proto matka dohodu odmítla uzavřít. Obecně však matka se zasláním výpisů z účtu otci souhlasila. Podle výpovědi nezletilého má otec právo na nahlížení do výpisů z předmětného účtu, ale nelíbí se mu, aby nahlížel do výpisů z účtů matky (to byl důvod pro převod dlužného výživného z matčina účtu u XXXXX, na účet XXXXX).
16. Odvolací soud považuje požadavek otce na zaslání výpisů z účtu za legitimní a důvodný, neboť na tomto účtu se nachází finanční prostředky spořicí složky výživného. Otec je nepochybně oprávněn být informován o tom, jak je s těmito prostředky nakládáno. Ostatně i matka se zasláním výpisů z účtu otci souhlasila, v průběhu řízení otci výpisy z účtu za období do července roku 2021 i doručila. Byť odvolací soud předpokládá, že matka by otci výpisy z účtu zasílala i nadále, v zájmu jistoty a předcházení novému sporu mezi rodiči, který nepřiměřeně zatěžuje i nezletilého, matce uložil povinnost doručovat otci měsíční výpisy z účtu tímto soudním rozhodnutím. Soud prvního stupně tedy rozhodl ve výroku I. a II. v zásadě správně, ovšem uloženou povinnost formuloval nejasným a neurčitým způsobem, a také ji formuloval v rozporu se zněním návrhu otce. V zájmu vykonatelnosti rozhodnutí nelze připustit soudem prvního stupně použitou formulaci, že matka je povinna „sdělit otci údaje ohledně úplného výpisu z účtu...“. Tuto formulaci odvolací soud, za užití § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř., změnil tak, že matce uložil povinnost doručovat otci měsíční výpisy z účtu. Současně odvolací soud změnil výroky I. a II. rozsudku soudu prvního stupně i tak, že návrh otce za období od 31. 8. 2020 do 31. 7. 2021 zamítl, neboť za toto období již matka svou povinnost splnila, a návrh otce je tak ke dni rozhodnutí odvolacího soudu v tomto rozsahu nedůvodný.
17. K požadavku otce na vyúčtování běžného výživného s uvedením mimořádných výdajů nezletilého a jak bylo naloženo s nespotřebovaným výživným:
18. Odvolací soud shledal tento návrh otce nedůvodným. Otec má sice (obecně vzato) jako nepečující rodič právo požadovat po matce jako pečujícím rodiči vyúčtování hospodaření s běžným výživným, takovému návrhu lze však vyhovět jen tehdy, pokud jsou kvalifikované a důvodné pochybnosti o úrovni správy jmění nezletilého (výživného) prováděné matkou, což v žádném případě nebylo splněno. Otec neuvádí žádné konkrétní skutečnosti svědčící pro závěr, že matka s běžným výživným nenakládá řádně a ve prospěch nezletilého. Otec opakovaně uváděl, že má pouze „důvodné podezření“, že výživné je matkou užíváno k uspokojování výživy jí samotné, jejího partnera a jejich dítěte. Toto podezření se však otci prokázat nepodařilo a ani jiné skutečnosti svědčící pro závěr „zneužívání“ běžného výživného nikoliv ve prospěch nezletilého nevyšly v řízení najevo. Naopak, nezletilý, který je již dostatečně rozumově vyspělý ve věku téměř 16 let, uvedl, že je matkou o nakládání s výživným informován, potvrdil spokojenost s péčí matky

a zajišťováním jeho potřeb matkou. Obdobně se vyjádřil i opatrovník, který řádnost péče matky potvrdil. Všechny potřeby nezletilého matka řádně zajišťuje, nebylo zjištěno používání výživného na jiné účely, než ve prospěch samotného nezletilého. Odvolací soud poznamenává, že i kdyby matka běžné výživné každý měsíc zcela nespotřebovala, je jejím právem odkládat část nespotřebovaného

výživného stranou a použít jej později na mimořádné výdaje. Otec také přehlíží, že odůvodněné potřeby nezletilého dítěte jsou jen jedním z kritérií pro stanovení výše výživného a že tomuto hledisku pro určování výživného předchází právo nezletilého podílet se na životní úrovni otce. Řečeno jinak, nezletilý má právo profitovat z životní úrovně otce, která je kvantifikována pravomocně stanoveným běžným výživným ve výši 20 000 Kč měsíčně, z něhož má nezletilý právo, prostřednictvím matky, uhrazovat nejen samozřejmé a nezbytné potřeby, ale také koníčky, kulturu, výlety, dovolené apod. Nelze souhlasit s argumentací otce, že mu přeci nejde o vyúčtování „každého rohlíku“, neboť přehlíží, že aby matka mohla vyúčtovat nespotřebovanou část běžného výživného, musí napřed provést vyúčtování spotřebovaného výživného. Aby šlo o vyúčtování přesné a úplné, jak otec podle obsahu všech svých podání nepochybně požaduje, musela by matka skutečně vést „účetnictví“, a v tomto směru tedy nelze souhlasit se soudem prvního stupně, že uložená povinnost matku nijak nadbytečně nezatěžuje. Navíc nelze přehlédnout, že spor rodičů nezletilého zbytečně zatěžuje a nedává mu ani pozitivní příklad do budoucna a svých partnerských vztahů, když vidí, že se rodiče nemohou na ničem dohodnout. Matce uložená povinnost předkládat otcí vyúčtování výživného by byla jen další zátěží psychiky nezletilého, který by nepochybně musel být do procesu vyúčtování také vtahován. Lze tak uzavřít, že návrh otce na vyúčtování výživného je v rozporu s nejlepším zájmem nezletilého, jehož potřeby jsou matkou, i za příspěví výživného otce, saturovány naprosto dostatečně.

19. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně ve výroku III., podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř., změnil tak, že návrh otce na uložení povinnosti matce předložit mu vyúčtování výživného zamítl, jak je to uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Zamítnutí návrhu otce se týká období od 9. 12. 2020 do budoucna, které bylo předmětem řízení, a pokud jde o období od 16. 1. 2020 do 8. 12. 2020, odvolací soud změnil výrok III. rozsudku soudu prvního stupně tak, že řízení se za uvedenou dobu zastavuje. Důvodem je částečné zpětvzetí návrhu otcem při jednání soudu prvního stupně dne 9. 12. 2020, soud prvního stupně však řízení v tomto rozsahu nezastavil, evidentně maje za to, že se nejedná o návrhové řízení. Tuto nesprávnost soudu prvního stupně nyní napravil odvolací soud, který řízení za uvedené období, po vyslovení souhlasu matky s částečným zpětvzetím návrhu, zastavil.
20. O náhradě nákladů řízení účastníků před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. a § 23 z. ř. s. tak, že žádný z nich nemá právo na jejich náhradu, neboť z obsahu spisu nevyplývá, že by okolnosti případu příznání této náhrady odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Brno 2. září 2021

JUDr. Dušan Schinzel v. r.
předseda senátu